

ciaret Demaratus, ad risum Xerxes versus, solutio cachino. Ex exitu scivit virtutem superare vanitatem, & adventum ejus in Graciam in hostium celsisse gloriam. Herodotus lib. 8. n. 13. subdit: A trajectu Hellepontis, ex quo iter ingredi capere Barbari, unum mensum trivere transeundo in Europam; tres alios, dum in Atticam pervenire. Alij aliter, ut suis in diebus videbimus.

DIES XIX. MARTIJ.

XIV. K.

1 Grad. 29. Piscium, in quo Aquilo serenus spirat. Ptolom. Praecedens cornu Arietis mane oritur. Jundin. K. A. Pifcis magnus in fisco. Sphaer. Arab. Mundi secunda dies, in quo Deus fecit Firmamentum (id est, collocavit aërem, cujus sphaera cum interstitijs (quia super nos est) in Scriptura vocatur Caelum) in medio aquarum; & divisit aquas ab aquis: ab his quae super caelum sunt (hoc est, aëra) illas, quae mare formant. Genes. 1. à 6. Quare quod hoc die perfectum, non dicatur a Domino benedictum; apud PP. invenies. Errant, qui dicunt hoc die damnatos fuisse Demones, & infernum fuisse factum.

2 Abhinc ann. 2318. (juxta Salian. & Briet.) hac in die moritur Isaac. Eurych. Annal. Alexandr. In illo Abrahæ duntaxat vocatum semen. Fuit vir Deo charus, & magnâ providentiâ dignus ab eo habitus post Abraham: ait Joseph. 1. Antiquit. cap. 20. Surrexisset cum Christo, ait Pineda in Job. 19. 25. & Alapid. in Math. 27. ex eo quod dicit Paulus: Fide Abraham obtulit Isaac; arbitrans, quia à mortuis suscitare potens est Deus; unde eum in parabolam (id est, in resurrectionis signum) accepit. Eum sepelierunt Jacob & Esau in spelunca duplici (de qua Hieronymus in Loc. Hebr. Saligniac. Tom. 10. cap. 5. Brocard. Itiner. 6. & Adrichom. in Juda, n. 100.) divisisque inter se bonis paternis; Esau processit in Seir montana, & Jacob mansit in Hebron. Genes. 35. 28.

3 Joseph Patriarcha ingreditur in Aegyptum. Reusner. Fallitur. A morte Isaac anno uno, eodem die exaltatur Joseph Pharaonis vicarius super cunctam terram Aegypti. Briet. d. Alter Rabbini in Seder-Olam, cap. 2. Joseph (ajunt) exit e carcere: eo tempore obiit Isaac. Post duos annos carceris, & uno à vaticinio ministrorum Pharaonis (de quo Briet. Ann. 2319. & nos, 27. Martij, à n. 1.) cum inventus esset verus somniorum conjector; educitur e carcere ad imperium

Pharaonis: tunc Regi exponit somnij mysterium, & illa hora pompâ solemnî exaltatur. Beyerlinck. Modus & ordo, munusque in exaltatione promittitur: Dixit Pharaon ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Egypti: tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stolâ bisinâ, & collo torquem auream circumposuit, fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante pracone; ut omnes coram eo genusteterent, & praeposuit esse sicut universa terra Egypti: vertitque nomen ejus, & vocavit eum lingua Aegyptiâ, salvatorem mundi. Genes. 41. à 41. Grefser. lib. 4. de cruce, cap. 9. & Silvest. à Petra-Sanct. lib. 3. Heroic. Symbol. cap. 7. astruunt, in annulo quem Josepho tunc tradidit Pharaon, crucis figuram sculptam fuisse, & argumentum supremæ potestatis. De hac & alijs Crucis figuris apud Aegyptios, fusè tractat Kircher. quem videlicet, Prodrom. Copt. cap. 8. In Obelisc. Pamphil. lib. 4. Hierogrammatism. 20. in Oedip. Aegypt. Tom. 2. p. 2. Class. 10. cap. 4. & Tom. 3. Syntagm. 5. cap. 4. Ipse ab Ethnicis dictus Serapis (de quo 25. Septembr.) in cuius imagine insculpta figura Crucis, quam inter Chinenfes characteres numerari; asserit idem ibid. in Theatr. Hieroglyph. cap. 2. Vide dicta, Tom. 6. T. 1. à n. 45. Olim civitas vocabatur Misraim à primis habitatoribus. Tota civitas modò vastata est, retinet tamen murorum atque domorum vestigia multa, visendaque praebet thesaurorum & horreorum Joseph monumenta non pauca. In eodem etiam loco artificiosissima columna est, magica ex arte extructa, cui nulla similis totâ visitur terra. Horrea 70- Joseph, synagoga Moyses & columnam magica.

Annulus Joseph cum Crucis figura.

Dignus ab Esau discipulis.

Horrea 70- Joseph, synagoga Moyses & columnam magica.

Transitus Maris Rubri.

4 A Josephi exaltatione (futurâ filiorum Israël) devolutis 225. annis, hac ipsâ die, his persistentibus in deserto Etham, fuit dies quinta solemnitatis Azymorum. Tunc illos explorantibus Aegyptijs (missis à Pharaone Cenchre quasi velites) hic cogitavit interceptos à mari Rubro, & posse totò jugulare, restaurareque prædam; quoniam Hebraei spoliaverant Aegyptum. Seder-Olam, cap. 5. & Leonard. Mar. in K. Judaic. ex Exod. 12. à 35. Hac in die, filios Israël Mare transisse, autumat Adrichom. in Chronic. Fallitur. Videbimus, die 21. n. 6. A Reuclin. ex 4. Reg. 6. à 8. post decursu annor. 555. calculo Saliani, hac in die circumdatus Eliseus ab exercitu Syrorum in Dothaim, ut

Exaltatur Joseph à Pharaone.

Eliseus civitate Syros percutit.

Tobias junior pervenit in Haran.

M. Crassus nex, & Juliani Apostata.

caperetur, quia consilia & insidias Regis eorum revelabat Regi Samariae; cunctum exercitum aorasiâ percussit, qua perduxit in Samariam: at prohibuit carnificinam, & stragem meditatam à Rege Israel; jusitque cibo ac potu refectos remitti in Syriam, ad Benadaa, qui miserat.

5 Eodem die post annum 196. Tobias junior ductus, sub forma juvenis, à Raphaelè, e domo patris, pervenit in Arim, seu Carran. Serat. in Tobie, 11. quæstion. 4. Olim dicebatur Haran, ex qua vocatus Abraham in Chanaan: Genes. 11. 31. Post Charrâ dicta est, ubi cum toto Romano exercitu cæsus M. Crassus à Parthis, propter sacrilegia, rapinas & audaciam ingressus in Sancta-sanctorum (de quo, 18. Martij, à n. 5.) & eandem cladem posterioribus temporibus passus blasphemus, Julianus Apostata; cuius vita telo cœlitus erepta, 26. Jun. Ann. Christ. 363. Briet. ibid. & Petav. cum multis alijs, 1. p. Ration. tempor. lib. 5. cap. 5. Charras ergo erat civitas famosa inter Niniven & Rages, ita in Meopotamia: ex qua postmodò profecti, die 30. pervenerunt in Rages; ut dicitur, n. 4. ibid.

6 Anno abhinc 24. cum victus ad Actium navali pugna Marc. Antonius, fugisset Alexandriam, ubi mortem sibi concivit (uti dicitur, 2. Septembr. à n. 14.) qui Herodem Judææ Regem constituerat, & relictis ejus decretis à Senatu, hostis declaratus fuit: de suis rebus desperavit Herodes cum suis: equidem sciebat ejus cum M. Antonio non ignorare Cæsarem amicitiam. Herodes ergo, fortunæ mancipium, sibi in re dubia vigilanter consuluit, & de periculo cavit; decernens adorare, quem supra mortales omnes tanta evexerat victoria. Unde secum cogitans rerum mutationem, & se posse è regno deturbari irâ Cæsaris, maximè vivente Hyrcano, qui Rex fuerat, & pro illo sine jure à Marc. Antonio fuerat depositus (de quo 25. April. n. 9.) decrevit de medio tollere, etsi octogesimo annu exceserat; ne ullus occurreret obex. Joseph. 15. Antiquit. cap. 9. Genebrard. Ann. 4014. & Tornicell. 4023. n. 4. Ut cogitavit, perfecit. Summâ honoris specie susceptus, quo insidiarum velamen obtenderetur; haud multò post, efficto crimine, quod potestatem vellet repetere, interemptus est. Egesipp. 2. Excid. cap. 13. Quæ Herodes in hoccine facinus commentus est; refert Joseph. lib. 15. cit. cap. 9. & Salianus, cum Brietio, Ann. 4024.

Herodes Hyrcanum 11. tollit.

7 Serò sapuit senex Hyrcanus, cui vel hostes Parthi (à quo captus & Babyloniam abductus) indolis praesagi, praedixere: igitur nihil anxius cupiebat Herodes, quam eum

Tom. 1. Ephem.

ut tolleretur, in suam habere potestatem: quapropter simulanter, velo amoris, quali Hyrcani desiderio, multa munera misit Phraati, Regi Parthorum, ut remitteret in Judæam; & prout erat petentis votum (jam Rex, & avaris propter ductam Mariamnem) gratiam referre viro, de se egregie toties atque præclarè merito. In Babylonia (tamesti primo ludibrio) honore magno habitus à Rege propter claritatem generis; unde vinculis solutum concessit quietè vivere: quò namque cum ibi magna esset Judæorum frequentia; non aliter, quam Pontifici & Regi honor à cunctis deferabatur. Hic licet ita in captivitate felix, sciens nuptias Mariamnes, neptis cum Herode, & hunc Regem factum; cognatos & patriam amans, ac sperans feliciorè vitam, apud quem à morte servaverat (vel contradicente Sanhedrim) & in quo tot profutissimè deposuerat beneficia; decrevit ad Herodem profectioem; valedictis, qui dicebant Herodem vulpem, & quantumvis apparetent probi, mores cum fortuna mutari. Noluit Hyrcanus acquiescere, quippe in Herode tantam ingratitudinem haudquaquam excogitavit. At luit consilij sprete poenas, parum cautus. Ultra in suis cogitationibus malignis processit Herodes de mutatione sollicitus, & imperij anxius: quandoquidem jusit suos, quòd siquid repulsa Cæsaris in eum adversum decerneretur; tam uxorem Mariamnem, quam matrem ejus Alexandram jugularent. Joseph. lib. 15. d. cap. 2. & 9. Egesipp. d. cap. 9. & Salian. cum Brietio, quò supr.

Dolo abduxit à Babylone.

8 Ita ergo Herodes processit Rhodum, quò illo tempore Cæsar morabatur; sed sine diademate, regni insigni; igitur vel in ingressu ad pedes ejus deposuit; exposuitque simul, quid ob gratum animum in Antonium fecisset, & quam ei fidem servasset; eam profectò servaturus Cæsari, quem sibi Fortuna praefecit. Oblatus hac libertate Octavianus, ei capiti libenter reposuit diademata, eum fovens, & enixè commendans, eandem sibi servare fidem, quam habuerat Antonio. Itaque Herodes acceptus Octavio, ejusque amicis, cum laude & sceptro remissus, in Judæam redijt majori gloriâ, quam formidine percussus excesserat. Decimono Nisan iterum Rex factus, ingressus est Hierosolymam. Reuclin. Totam historiam fusè refert Joseph. d. cap. 10-11. de Bell. cap. 15. Egesipp. d. cap. 33. & 34. Petr. Comest. in 2. Mach. cap. 24. & Petav. 1. p. Ration. temp. lib. 4. cap. ult. Post in Aegypti expeditionem praeter expensas in exercitum, & munera Romanorum

Iterum Rex factus, confectus ab Octaviano.

Capitulum

bivO